

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.
Pentru duocrea la casă cu 30 bani în lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERȚIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani
a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăsei Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înpolază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Topografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia: la librăria Weisz Bernat și la loteria

Sărbarea Ligei.

— Zece ani de muncă națională. —

(*) Instituția culturală și națională cea mai largă și cea mai generoasă a neamului românesc, focalul de idealuri cel mai strălucit al poporului românesc dela Dunărea, — „Liga pentru unitatea culturală a tuturor Românilor” sârbază Mercuri, la 24 Ianuarie v., dată de aur în istoria modernă a națiunii românești: aniversarea a zece ani dela înființarea sa.

Născută din conștiința necesității inexorabile a unității culturale dorite, care se grupeze la olaltă pe Români de pretutindenea; plămădită în entuziasmul unanim și curat al fraților noștri liberi cu dragoste și cu durere față de soarta Românilor de sub dominațiuni străine; salutată cu toată căldura sufletului românesc de către românimea, care încungurându-și activitatea măreață prin lupta loială a științei și a principiilor de umanitarism; fixându-și drept redute de cucerit idealurile românești cele mai înalte și aspirațiile pe cât de sublime, pe atât de îndreptățite ale unității culturale a tuturor Românilor — Liga din capitala României a avut fericirea meritată de a vedea lumina întâieii vieți în ziua aniversară a unirii principalelor române, — zi de glorie a neamului românesc și data care pecetluiește pentru idealul-oară cu sigilul vecinției idealului sfânt al unirii românești...

Fără de sgomot și fără alaiu, și în liniștea și cu demnitatea închinătorilor la templul idealurilor, la altarul culturii și al științei puse în serviciul națiunii, unite în culge și unite în simțiri, — astfel sârbază Liga culturală română

aniversarea binecuvântată a zece ani de muncă românească.

Templul culturii naționale, ridicat în mijlocul Ierusalimului românesc, falnicul Ateneu Român, este lăcașul unde se va întruni Mercuri lamura fraților noștri liberi, ca să aducă prinosul lor de simțire curată și de luminată dragoste acelei instituții românești, spre care ochii și sufletul și mintea tuturor Românilor se îndreaptă cu speranțe ferbinți, cu văpaia idealurilor noastre naționale și cu țaria voinței de a munci și de a jertfi pentru binele și pentru propășirea elementului românesc, întărindu-l în lăuntru pe temelii morale și ale culturii, apărându-l în afară cu puterea științei și cu armele de oțel ale bărbăției caracterului.

Da, splendoarea luminii radiate din focalul culturii și al științei românești, atmosferă de templu a principiilor generoase, cari disting năzuințele către idealuri și luptele pentru idealuri, — acestea vor constitui decoarea și alaiul sărbării Ligei culturale. Apostolii ai istoriei noastre naționale vor cuvânta despre originea noastră română și despre scumpele moșteniri dela strămoși desgropate din adâncul pământului românesc; savanți, profesori, băbați politici, oratori și publiciști vor ridica glasul lor întru sărbătorirea zilei și întru constatarea muncii roditoare de 10 ani în ogorul culturii și al unității culturale.

Zece ani de muncă uriașă, de lupte bărbătești pentru propagația cauzei române în străinătate și pentru oțelirea conștiinței naționale în sufletele românești, de sărbători binecuvântate pentru a înfrânge urgiile fatale, cari voiau să întunece orizontul limpede al scopurilor Ligei — eată memorabil din istoria poporului român.

Muncă uriașă, desfășurată cu sacrificii dela bogat și dela sărac; lupte bărbătești purtate cu peătoasa seducere a kulturegylet-urilor ungurești sau cu pumnalul criminal al societăților bulgare macedonene; sărbători binecuvântate pentru a nu tolera duhul rău al patimii și al intereselor străine idealurilor naționale — eată probe despre dreptul la vieță al Ligei și despre dreptul ei la iubirea și la alipirea tuturor Românilor și la respectul lumii culte din ori-ce feară!

Alătura de frații noștri liberi, noi Români din monarhia habsburgică, pentru Ligea a sărbuit și săcruie în frumoase întreprinderi naționale, încercăm o bucurie profundă putând sărbători și noi în sufletele noastre aniversarea fericită a zece ani de luptă pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Sărbătorim cu dragă inimă data aceasta scumpă istoriei române, adresând ligiștilor salutările noastre frățești ear' drapelului Ligei închinarea și devotamentul nostru.

În special, adresăm cuvintele noastre de iubire și adărm venerabilului și de toți Români binecuvântatului nestor al luptelor naționale românești, dnu V. A. Urechia, președintele actual al Ligei și tuturor distișilor băbați din comitetul central, cari la olaltă au reușit să îndrume Liga pe căile cele adevărate, punându-și la suflet idealurile românești, angajându-și talentele și știința și autoritatea socială pentru ridicarea și propășirea morală a Ligei.

Sub impresiunea glorioaselor evenimente ale unirii principatelor — dorim Ligei culturale să fie tot atât de binecuvântată de providență în tendențele în luptele pentru unitatea culturală a tuturor Românilor!

Sibiu, 4 Febr. 1901.

Din Austria. Parlamentul a pausat două zile și azi se va face deschiderea solemnă în Hofburg. Știrile de azi și de ieri se rapoartă în special la luorarea și organizarea parțidelor.

Deputații italieni, în număr de 18 s'au constituit în un club cu numele „Unione italiana”. President a fost ales deput. Malfatti, substituit Rizzi.

„Slavische Correspondenz” află, că opt deputați poloni opoziționali s'au constituit în 1 l. c. în un partid separat, anume în partidul poporal polon.

În 31 l. tr. s'a făcut fusiunea între partidul poporal catolic și centrul de odinioară, constituindu-se în un club cu numele: clubul centru-lui. President a fost ales Dr. Kathrein, substituit dep. Trevingfels și Dr. v. Fuchs.

Clubul centrului ține la sentimentul catolic-dinastic-austriac, va lupta pentru drepturile Germanilor austriaci, fără a le descurgera pe cele ale altor popoare și e pentru sistemul parlamentar.

Mai amintim, că după-cum e informat ziarul „Csas”, e în formațiune o nouă uniune între următoarele grupe: partidul poporal polon, grupa Stoilovskii, Rutenii radicali și rusofili, Cehii și Cehii voroici și rusofili. În noua uniune vor intra 25 de deputați.

Szell earăși la Viena. Ministrul-president Szell va merge zilele aceste earăși la Viena, ca să asiste la actul de renunțarea a Arhiducesei Ana, ce se va întâmpla în 6 l. c.

După-cum află „P. Hirlap.” Szell va folosi ocazia aceasta pentru a se orienta, că întru-cât se poate aștepta o muncă rodnică dela parlamentul austriac.

Bine, numai cât dela cine se se informeze Szell, când nice ministrul și politicianii austriaci nu sunt orientați în privința lucrurilor, ce au să se desvolte.

„Sentinela patriei”. Adeca Pichler Gyözô, enciclopedistul politician kossuthist, nu se mulțumește cu „veghierea” asupra Ungariei, ci își aruncă privirea și înspre Austria, să mai vadă cum stau treburile la acolo. În vedința ultimă din săptămâna trecută a adresat ministrului-president Szell o interpelare, că ce poziție va lua guvernul

maghiar, dacă vieță constituțională din Austria va înceta, după-cum se poate sigur prevedea în urma scandalurilor, întâmplare deja în prima sedință a reichsrath-ului. Szell, zeflemizându-l, i-a răspuns că... se nu se amestece în treburile interne ale parlamentului austriac.

Faptul acesta n'ar merita atențiune, dacă n'ar transpira din el tendința bine plămăuită a kossuthiștilor, de a se arăta dinastici sinceri, cari cu cea mai mare îngrijorare (?) privesc spre viitorul monarhiei noastre amenințate de elementele turbulente din Austria. Vreau Pichlerii noștri să se recomande ca „nație” unică, pe umerii căreia se poate reconstrui edificiul monarhiei zdruncinate a Habsburgilor.

Se vede, că boala veacului nou este tendința de a crea centre noue. Pichler-sentinela cu ori-ce preț voește să facă din Budapesta centru al monarhiei, după-cum Russu al Șiraniilor se străduiește, ca din Arad să facă centrul Românilor. — Ambii sunt la culmea situației.

O adresă.

La moartea reginei Victoria a Angliei comisia internațională de pace a trimis regelui Edward VII. o adresă, al cărei text s'a făcut acum cunoscut și în care regele e rugat a fi crățător față cu Buri.

Eată interesanta adresă:

„Sire! Comisiunea permanentă internațională de pace își ia libertatea a da cu toată stăma înaintea Văostre expresia celei mai profunde condolențe pentru jalea, întristarea și durerea adâncă, care a lovit familia regală și imperială și pe toate popoarele marelui imperiu englez, și care a provocat în toate părțile lumii adâncă condolență. Dar' ne simțim necesitate a aduce înaintea Măiestății Văostre în aceste momente și acea dorință a noastră, ca domnia Măiestății Văostre să vă procure pacea, spre care trebuie să năvălească domitorul unui imperiu mare, pacea, care poate aduce poporului Vostru fericirea ce are să radieze asupra întregii omeniri. Sperăm, că va aduce această pace spiritele glorioase și marea regine, ale cărei ultime ciasuri de vieță au fost turburate de grave împrejurări. Nădăjdum, că

— Frumos din partea d-tale, — răspune Dorina așezându-se pe sofă lângă el, — ia să vedem posna cu miia de articole, dau rămas, că peste câteva clipe ai să mă alungi...

— Eu să te alung... când aș vrea să rămâi lângă mine o vieță întregă...

— A, vieță întregă... — observă ea privind lung în zăre, — mare vorbă ai zis, Dumbravă, poate nici nu te-ai cugețat ce zici... o vieță întregă...

El o prinse de mână și ea nu se împotrivi...

Cu ochi aprinși, și cu buze tremurând abia pe goptite-i spuse el, cât de mult o iubește și ea îl asculta dusă, cu ochii de jumătate închii, cuprinsă de un fel de moleșală caldă...

— Spune-mi, Dorino dragă, — se ruga el, — n'ai mai putut fi în vieță fericită cu cineva, fericită, pe de o miie de ori mai fericită, pe cât de nefericită ai fost cu soțul tău prim...

— O, da, aș fi fericită; cu tine aș fi foarte fericită — îngână ea...

El beat de fericire în un fel de beție a simțit fi săruta mâinile și ea nu se împotrivi. Cu ochii închii și jumătate, înfiorată de întimitate momentului, degetele ei tremurătoare se jucau cu buclele lui lungi...

Era primul moment de fericire, după declarările reciproce de iubire, ce și-le-au făcut, care acunsă de multă vreme în inima lor, acum a erupt deodată, ca și un vulcan. (Va urma)

FOIȚA „TRIBUNEI”.

CĂLUGĂRUL.

— Novellă —

de

Emilian.

(Urmare).

Și asemănări de acestea, deși își propunea să nu mai facă, la ocazii binevenite când vedea ori discuta cu Dorina și-le repeta din nou, și fără vova lui se înstrăina de Eva și simțea alipire față de Dorina, fără de a-și pute împăca conștiința cu aceste metamorfosări a sufletului seu...

Acum scrisorile cari le primia dela Eva, nu erau ca mai de mult. Parcă din zi în zi îi păreau mai seci, și în loc să-i producă fericire, îl iritau. Naivitățile ei nu mai erau pentru el plăcute, ci le considera pur și simplu de prostiile unui spirit lipsit de cultura necesară...

— O! — zicea une-ori, când îl cuprindeau atari gânduri, — am pornit să lupt, să-mi caut fericirea, având de fîntă a fericii pe Eva. Și din ce mă apropiu mai tare de ea, mă depart de fericire... Doamne! ce se va alege din mine! Sfirăsc cariera, o iau pe Eva de soție, o sfîrșesc necerută, necerută dela sate, eu cu cultură mai superioară, ea nu de înțelege aspirațiile mele. În societate nu o pot duce, căci n'are rutina socială, și așa și pentru mine societă-

țile vor fi închise... — și adăugă un fel de ironie, în vorbă lor se simțea tot mai atras de Dorina. Cât nu arare-ori își zicea: O! de-ar fi Dorina în locul Evei!

— Ce mă leagă pe mine de Eva? — își puse într'o seară brusă întrebară Dumbravă, preumblându-se cu pași mari prin chilie, — nimic, absolut nimic. Sau nu e domn fiecare de a-și crea fericirea, și eu simțesc că voui fi nefericit cu Eva, de ce dar' să mă nefericesc?...

... Oare-cum ca să-și împace conștiința cu acest mod de raționare, și-l repeta des, în fiecare zi, aproape în fiecare oră și conștiința la început protesta, dar' rînd pe rînd se liniști și ea. O! conștiințele noastre le sucim cum vom și le împăcăm prea lesne...!

La Eva din clipele aceste se gândia tot mai rar, în schimb se gândia tot mai mult la Dorina. Epistolele Evei le tot aia în dor, îi răspundeau rar, rece și scurt... și deodată a încetat a-i mai scrie. Și ca să nu-și mai neliniștească conștiința împăcată cu soartea, scrisorile dela Eva cari mai urmau să vină și ele, apoi încetară — le-a aruncat în foc necetite...

Și cu procesul de uitare al Evei, a mers paralel și procesul îndrăgostirii lui în Dorina.

La început a simțit față de ea o alipire de prieteni, o admirație sinceră, oare a trecut cu vremea din fasă-n fasă, desvolându-se în un amor pătimaș...

Și Dorina nu era din acele femei care se observă schimbările prin cari trecea Dumbravă și că el a îndrăgiti-o cu tot focul sufletului.

Dorina simțea și ea o alipire oareșicareva față de Dumbravă: un fel de iubire, pe un concept mai comun și mai real, cum e de regulă iubirea femeilor din lumea mare, în comparație cu iubirea virginală și ideală a fetelor...

Dorina simțea o distragere de a chinul pe toți cari se invirtea în jurul ei, și aceasta o eseria mai ușor și mai des asupra lui Dumbravă, fiind împreună cu el mai mult. Amorul ce a fost observat, că a încolțit în inima lui, se tradia din răspuneri să-l aște cu farmecile cochetării și a răpitoareii ei frumșei...

Cetiau împreună ceva lucrare și ședeau lângă olaltă pe sofă...

Dorina se apropia din ce în ce mai tare de el, până-ce simțea că părul ei s'atinge de fața lui, și simțindu-i respirația ferbinte, el devenia perplex și confuz...

Ori își punea mâna pe umărul lui. Și când Dumbravă tremurând ridica ochii lui de foc asupra ei, cu un suris blând și cu o naivitate, frică și rușine prefăcută, ce o prindea așa de bine, își lua mâna de pe umărul lui. Ori dimineața din întâmplare se întâlneau pe coridoare.

Și dacă în atari ocazii Dorina purta numai câte-un surțire corion, având capul învelit în o broboadă, de sub care despărta cochet, căte o suviță de păr îi scăpăta față alba, era de ajuns ca Dumbravă să nu aibă liniște ziua întregă...

În astfel de împrejurări nu e de mirat, dacă amintirile despre Eva s'au

șters rînd pe rînd cu totul din sufletul lui Dumbravă, dacă în locul lor și cuprinse inima un amor pătimaș, față de Dorina, ce și-l prinse prin căte o strîngere de mână, prin căte o alipire fină, la cari Dorina nu-l rămănea nici-când datoare, încurajându-l astfel din zi în zi mai mult...

Într'o seară avea să se dea un concert, și s'a fost hotărât că va merge și familia Rusan, cu Dumbravă împreună. Seara însă Dumbravă își ceru scuze, are de lucru mult pentru ziar, un articol pentru ziua de mâne și nu poate merge la concert...

S'a retras îndată în chilie lui și a început să scrie...

Nu peste mult ușa chiliei i-se deschise și în prag apără Dorina cu părul despletit legat numai cu o panglică, încât îi cădea în valuri pe umere, în un matinee de casă...

Era o vedenie așa de frumoasă și ispititoare la slaba zare a luminării, căt Dumbravă nu-și mai putea lua ochii de pe ea, nu i-s'a părut nici-când așa de frumoasă...

— Nu te-ai dus la concert, — observă el cu un oftat adânc, încât Dorina observă cu mulțumire asupra penibilă și frapantă ce a produs-o asupra lui Dumbravă...

— Dacă nu te-ai dus d-ta, nici eu nu am voit să merg, — răspune ea cu privirea plecată, — de altcum am venit numai să văd cum lucră, nu vreau să te conturb, mă due îndată, ori dacă mă alungi mă due acum...

— O! nu te duce... rămâi, te rog, — erupe el cu brațele întinse spre ea... — mai bine să nu scriu nici un șir și să rămân lângă mine, decât să scriu o miie de articole...

noua domnie va însemna toideodată și urmarea unei ere noue de rezolvări pacifice, căci paginile istoriei, pe care este înscrisă urcarea pe tron a unui nou domnitor, pot să trezească sentimentul de mărire și de nobleță. Omenirea ar primi-o aceasta acum mai mult, ca ori-când, cu cea mai mare recunoștință și cu cel mai intim devotament. Primii, Vêrugăm, esprestiunea supunerii noastre celui mai respectuos. (Urmează subiectele).

Unirea „popoarelor sârbe“.

Rușii cu tendențe panslavice din capitala Rusiei, au — după-cum e informat ziarul »Srbobran« — dese întruniri, la cari iau parte și reprezentanții fruntași ai celorlalte popoare slave. Mai de curând a fost o astfel de întrunire în palatul cunoscutului slavofil baron Stiglitz, la 26 Ianuarie c. La întrunire au fost de față mulți Slavi străini, cu deosebire Sârbi.

La dinea s'au ținut toaste pentru regele Sârbiei și pentru Țarul A vorbit și profesorul dela academia statului-major, generalul Geysman, accentuând, că forța militară a Slavilor nu stă îndărătul celei germane. Apoi a pledat pentru unirea tuturor popoarelor »sârbe« sub sceptrul regelui Alexandru, zicând că sub numirea de »popoare sârbe« înțelege țările Muntenegru, Bosnia, Herțegovina, Sârbia-veche, Macedonia etc.

Se înțelege, că oaspeții baronului Stiglitz au aprobat ideea unei Sârbii-mari.

E probabil, că întrunirile, ca și cea amintită aci, stau în legătură cu mișcările slave din Macedonia și din alte părți din Peninsula-Balcanică.

Revistă esternă.

Inmormântarea reginei Victoria.

Trenul special, care a dus pe regele și familia regală, apoi rămășițele pământești ale reginei Victoria, a sosit Sâmbătă la 11 ore a. m. în gara Victoria. Regele Edward, regina Alexandra, împăratul Wilhelm II. și celelalte persoane princiare, îndată s'au dus în sala de primire, unde au salutată pe regele Portugaliei, Belgiei și Greciei, pe Arhiducele Francisc Ferdinand, pe prințul Ferdinand al României, pe marele duce moștenitor al tronului rusesc, pe moștenitorul Danemarcei, Svediei și Norvegiei, pe ducele de Aosta și pe toți ceilalți oaspeți princieri.

După aceea 12 gardiani au așezat sicriul pe dricul de tun pus înaintea peronului. Pe sicriu s'au pus coroana, sceptrul, mărul imperial și insigniile ordinului jafatieret. Precis la 12 ore conductul funebru a pornit spre gara Paddington. După așezarea sicriului pe dricul de tun, ducele Norfolk a dat semn lordului Roberts, care a dat apoi trupeilor ordin de plecare. Toate armele erau reprezentate în imponentul conduct. Erau trupe din colonii și din India, măzozi, soldați de marină și tot felul de soldați. După miliție urmau călare ceata cea splendidă a atașajilor militari străini. Venia apoi lordul Roberts cu marșele stat-major al armatei. După acesta urma partea principală a conductului, condusă de ducele Norfolk călare. În jurul lui Norfolk erau grupați dignitarii de curte și cei mai renumiți bărbați ai Angliei. Pe lângă sicriu mergeau călare 18 ofițeri din armata continentală și călăra de marină, cari fuseseră adjutanții reginei. — Nemijlocit înaintea dricului mergeau lord-camerarul și marșalul-suprem de curte. Dricul de tun era tras de 8 cai, înlocuți de 8 ofițeri îmbrăcați în liberi cusute cu fir de aur. Pe lângă cai pășiau alți călăreți regali. După carul mortuar mergeau ofițeri, ear' după ei un suboficer de gardă ducea stindardul regesc. Apoi veniau în distanțe mici jalcnici: regele Edward, având la dreapta pe împăratul Wilhelm, la stânga ducele de Connaught, toți călări. Celelalte persoane princiare urmau sicriul în grupe de câte trei asemenea călare, în ordinea următoare: regele Portugaliei și regele Greciei, Arhiducele Francisc Ferdinand în uniformă de general de cavalerie și cliromonul rusesc și svediano-norvegian, cliromonul german cu cliromonul român și grecesc, arhiducele de Baden cu ducele Arnold de Bavaria și cu ducele Albrecht de Württemberg. Urmau apoi delegații câtorva regimente și apoi lungul șir al trăsurilor. În prima trăsură regina cu cele 3 fete ale sale, în a doua regele Belgiei cu cele 3 fete ale reșpotei regine. Conductul era închis de suboficerii și soldații regimentelor germane ale defunctei, precum și de gardianii regesti.

La Windsor a sosit conductul la 2 ore 30 minute. (În acest moment au fost oprite în semn de jale toate trenurile din Anglia). Serviciul divin s'a ținut după ritul bisericii anglicane.

Până azi, Luni, cadavrul a rămas în capela Sf. George, de unde va fi dus spre înmormântarea la Frogmore.

Răsboiul sud-african.

Răsboiul va intra într-o nouă fază. Englezii se pregătesc la operațiuni în stil mare, având de cuget să organizeze adevărată goană de vânătoare asupra Burilor. După-cum se anunță din Londra, cercurile conducătoare de acolo sânt așadar decise a continua răsboiul, până-ce Burii vor depune armele, sau dacă nu, vor fi cu totul exterminați.

Numai cât socoteala de acasă nu se prea potrivește cu cea din țirg. Căci cu toate depeșile liniștitoare ale lui Kitchener se ia cu siguranță, că De Wett a năvălit în colonia Cap și că oastea lui Knox a suferit o serioasă înfrângere.

Lui Standard s'a anunțat din Pretoria, că fostul president Pretorius s'a reîntors dela generalul Botha, de oare-ce încercările sale de pace au rămas zădarnice.

Din China.

Precum spun foile, delegații din Peking au hotărât, ca prima zi de pertractare cu plenipotențiații chinezi să fie în 5 Februarie. Delegații vor pretinde pedepsirea funcționarilor vinovați.

Din Tien-Cin s'a lăsat vestea, că Li-Hung-Ciang ar fi murit.

În consiliul de cabinet din Washington ministrul de externe Hay a declarat, că de oare-ce pertractările în China înaintază așa de încet, s'au ivit o mulțime de chestii neliniștitoare.

O frumoasă manifestație.

Brașov, Februarie n.

Petrec dejmai mult timp în Brașov în chestii particulare. În timpul acesta am avut ocaziunea plăcută de a fi martor ocular la un moment atât de înălțător, atât de sublim, încât duc cu mine cele mai plăcute și zimbătoare iluzii. E vorba de conductul și serenada ce a făcut-o studențimea liceală din loc directorului V. Onișiu. Duminecă spre Luni seara treceam pe lângă falcniul nostru institut de cultură. Dar ce se ved. Nu era ca în alte seri singur, tăcut. Jur-impjur lume multă; ear' înaintea gimnasiunii se afla tinerimea veselă. Măndri noștri tineri cu lampioane și întonând un cunoscut cântec studențesc, iau calea spre locuința directorului lor. Aici se opresc. Și atunci deodată în liniștea tăcută a nopții erump acordurile puternice, sârbătorești ale corului studenților, ce întonă un imn ocașional de sârbătore și de bucurie. Când corul înceată apără în fereaștră simpatica figură a directorului. Tinerimea ridică chipiile și din piepturi tinere erump în întreg strigăt de »să trăească«. Imediat în mijlocul entuziasmului general prefectul studenților D. David ia cuvântul și într-o vorbire frumoasă arată bucuria ce a simțit-o tinerimea când sosit știrea, că iubitul ei părinte sufletesc din nou a luat-o sub protecțiunea lui binevoitoare. Arată mai departe, cum o leagă de tinerime sentimentul de dragoste și iubire de bunul ei părinte sufletesc, rugându-l ca și mai departe s'o iubească tot atât de mult ca și până acum. Profund emoționat, își ridică acum glasul părintescul director și în cuvinte pline de cea mai adâncă iubire și emoțiune, mulțumește demnilor săi fii de această manifestație de iubire și recunoștință, cu glasul aproape tremurător, le pune la inimă să cultive și mai departe frumoasa însușire »recunoștința«. Și tinerimea asculta, asculta mișcată. Chiar lacrimi se strecurau din ochii unora. La sfârșit o potențare a bucuriei, corul studenților întonează energic cunoscutul »Gaudemus«, apoi în urări puternice de »să trăească«, veseli își iau calea spre falcniul lor gimnastic, de unde apoi se împărăștie în ordine.

Frumos din partea studenților noștri! Dar cine era mai emoționat decât mine? Și cum se nu fii? Căci am văzut, că gimnasiunul nostru din Brașov nu e numai primul nostru focular de știință, ci în mare măsură se propagă între bătrânii lui păreți cultura morală. Ce dovadă mai eolantantă, decât această manifestație, care n'a fost decât instinctul propriu de iubire al studenților, n'a fost decât efluxul natural al moralei, sădite zilnic în inima lor? Sentimentul iubirii reciproce leagă pe profesori de elevi și viceversa. Și unde legătura

între conducătorii unei școale și între tinerime e strinsă, unde această legătură e cimentată cu cimentul dragostei, acolo cu siguranță și bucurie sufletescă putem privi.

Pensativo.

Inmormântarea prof. Oct. Barițiu.

De sub Heniu, Ian. 1901.

Încă un soldat înflăcărat al educației și culturii a trecut la cele eterne. Octaviu Barițiu, fost profesor la gimnasiunul superior fundațional din Năsăud, nu mai este între cei vii.

O nouă durere a cuprins inimile colegilor lui de muncă, ale amicilor și tuturor cunoscuților, când li-s'a dat earăși prilejul trist de a vedea, cum de-a rândul se duc pionerii, cari cu multă însufleșire și devotament au obosit în agrul înțelept al educației, cum aproape an de an se impușează pleiada acelor bărbați zeloși, cari dela înființarea institutului cultural din fostul district al Năsăudului au lucrat neobosiți, pentru înflorirea, mândria lui.

Inmormântarea s'a săvârșit Duminecă, în 27 st. n., la 2 ore p. m., fungând ca preoți: Iacob Pop, preot-profesor gimnastic, ca delegat vicarial, Alexandru Halilă, profesor gimnastic și Ioan Negușiu, preot-cooperator. La acest act funebru a luat parte întreaga junimea studioasă, în frunte cu corpul profesoral dela gimnasiunul, care în semn de stimă și recunoștință pentru munca prestată în interval de 25 ani, a depus o frumoasă cunună pe cosciugul răposatului, apoi inteligența din Năsăud, precum și consăngenii și rudeniile ferocitului în Domnul. Plecând cortegiul funebru dela casa răposatului, s'a oprit înaintea pomposului edificiu gimnastic, unde tinerul profesor gimnastic, Ioan Pecurariu, a rostit cu voce înaltă și în mod pătrunzător un scurt cuvânt de adio. De aci în sunetul cântărilor funerale, executate de corul școlarilor gimnastici sub conducerea dlui Emil Ștefanușiu, profesor de muzică, a ajuns în biserica parochială gr.-cat, unde s'a ținut prohodul. După terminarea serviciului, delegatul vicarial Iacob Pop, a rostit cu însufleșire oratorică panegiric ocașional, accentuând că răposatul în Domnul a fost un model de conștiințiozitate în împlinirea chemării sale, a fost un bărbat de o rară fîrmitate de caracter. Deși nu a fost fiu de granițer, totuși condus de sentimente nobile românești, întocmai ca și fericiții și în vecei neuitatului sau frate George Barițiu, a știut a se identifica cu intențiunile nobile, cari au călăuzit pe generații fundatori ai acestor instituții culturale, întemeiate cu prețul sângelui lor vărsat pentru apărarea înaltului tron și a patriei.

Ceața nopții geroase de iarnă se pogora peste muritori, când trupul răposatului Octaviu Barițiu s'a pogorit în recele mormânt. În vecei amintirea lui!

Un participant.

Din Bistrița.

— Adunarea generală constituantă a Reuniunii meseriașilor români.

Duminecă, în 27 Ianuarie s'a ținut adunarea constituantă a noii Reuniuni a meseriașilor români. Cu pasul acesta s'a realizat o veche dorință și s'a satisfăcut unei ardente trebuințe.

Meseriașii români din Bistrița aflători într'un număr imbușurător de mare de acum încolo au un centru, un locaș al lor, ear' în afară se pot prezenta ca o clasă încheșată, ca un factor social și românesc, a cărui ponderanță numai crește poate.

Adunarea generală a fost cercetată de un număr frumos de măiestri și calfe, ear' dintre inteligenți încă au fost vre-o câțiva. Presidentul ad hoc dl Dr. Vasile Pahone, avocat, prin o frumoasă vorbire a deschis ședința, accentuând importanța actului ce se săvârșea și adresând mulțumire tuturor aceluia din inteligență, cari au ostenit întru înființarea Reuniunii și provoacă pe toți la muncă solidară și românească.

Se alege secretar ad hoc dl Dr. D. Login, după care se porcede la alegerea comitetului.

Estă numele celor aleși: Președinte: Dr. Vasile Pahone; vicepreședinte: Alexandru Rosu, fotograf; secretar: Dr. Valer Moldovan, cand. de adv.; cassar: dl I. Lungu, măsar.

Membrii în comitet: Ioan Murășan, Nicolae Murășan, Paul Beșoiian, Dumitru Berbecar, Alexandru Cilica, Ioan Moldovan. Suplenți: Ioan Nicolau, Grigore Pop, Mitru Rebrigorean.

După alegerea comitetului dl președinte mulțumind în numele tuturor pentru încrederea pusă în comitet, precum și inteligenței prezente pentru interesul dovedit, închide adunarea generală între aplausele generale.

După-cum sânt informat comitetul va închiria pe seama Reuniunii un local care îl va aranja ca cabinet de lectură, va procura ziare și va pune baza unei bibliotecii a Reuniunii.

Apelăm la toți meseriașii români, cari din vre-un motiv sau altul nu au

venit la adunarea generală să nu pregete un moment de a se înscrie la Reuniunea meseriașilor români.

Inteligența din Bistrița cred că nici nu are lipsă de împintirene mea, ca să se înscrie în masse printre membrii fundatori și ajutători ai Reuniunii. Interesul și zelul dovedit întotdeauna față de lucrurile noastre românești, ni-e garanță că meseriașii vor fi împărțajiși de sprigina, pe care îl merită și de care mai ales acum când au de-a lupta cu greutățile trecutului mai mare lipsă au.

Raportor.

DIN BLAJ,

— 1 Februarie a. c.

În 27 Ianuarie a. c. s'a ținut serata societății »Inocențiu Micu Clain«, a teologilor noștri.

Un public ales și distins umpluse spațioasa sală de gimnastică, deja îndată după timpul precisat, dovadă a interesului ce ni-l poartă, când puternice urale de »să trăească« vestiră sosirea Esc. Sale, preaiubitului părinte, care cum întotdeauna, așa și de astă-dată și-a ținut de plăcută datorință a lua parte la această producțiune, arătând înalta sa bunăvoință și dragostea preagrațioasă față de iubiiți sei clerici.

Se începe serata prin cuvântul de deschidere al simpaticului președinte al societății teologilor, dl P. Sântoma.

În frumoase și avântate propoziții, reamintește idealul sublim și înălțător al nemuritorului patron al societății, a marelui Inocențiu Clain. În vii colorii ne pune înaintea ochilor sufletului ținta către care avem să mergem în noul veac.

Mai multă iubire față de D-zeu și față de oameni... mai multă căldură către religia creștină singura mântuitoare... Salutând apoi în dulci frase pe înaltul oaspe și ilustrul public — deschide serata.

E de prisos să spun efectul ce l'a avut acest inspirat cuvânt de deschidere, căci aplausele îndelungate l'au mărturisit îndeașuns.

Corul teologilor cu o precisiune vrednică și cu o însufleșire nobilă, — laudă și onorează conducătorul A. Popovici, — a executat »Marșul cântăreților«, de C. Porumbescu, »Coroana cufundată«, de Bönicke și »Cisla«, de C. Porumbescu, la care fiind bisaiți, spre plăcuta surprindere a publicului, corul a cântat »Șezătoarea«, de Vidu.

A succes minunat compoziția dlui A. Popovici »Mazurca«, duet, cu acompaniarea la pian de d-șoara A. Brândușan. O neașteptată surprindere a fost predarea unui frumos buchet detrandafiri naturali grațioasei d-șoare.

Declamarea poesiei de G. Coșbuo: »Ghiaura« a făcut bună impresie în public, fiind cu sentiment interpretată de dl E. Pecurar. Asemenea cu mult haz a fost predat monologul lui Alexandru »Surugiul«, de dl V. Tătar.

Cu multă artă și însufleșire a executat dl A. Popovici solo pe violină, acompaniat la pian, »Martha« de Flo-to; în adevăr timbrul era par'că un sincer regret pe ruinele unei iluzii perdate.

Cu pricepere a fost predat și fragmentul din »Ovidiu«, de Alexandri, înălțirea lui Ovid cu Ibis în Tomis; scena aceasta a emoționat mult; laudă dl O. Florian și N. Ticoacu.

Quartetul »sfânt... sfânt«, compoziție de A. Popovici a fost răsplătit cu aplause.

Disertația dlui V. Aldica: »Teoriile despre originea balcanică a Românilor și falsitatea acestor teorii«, în adevăr titlu era prea interesant, ca să nu fi câștigat apriori curiositatea oamenilor de știință. Merită toată lauda pentru diligență, cu care a adunat atâtea opinii de ale oamenilor mari.

Șchița dlui O. Popa »Miserii din trecut« ne transpune pe vremea aceea nfericită, când noi nu aveam dreptul nici să ridicăm dlui loc de închinare.

Bine țesută, ea ne-a lăsat senzația, ca și-când am fi asistat la sfârșitul unei drame sângeroase, de cari e plină istoria de suferințe a poporului nostru. Aplause i-au răsplătit munca. Și earăși pășește în fața publicului tinerul cleric P. Sântoma, președintele societății.

Cu adevărată însufleșire pentru reușita seratei, mulțumește preaiubitului părinte Esc. Sale, pentru înalta sa prezență, asigurându-l de profunda alipire și dragoste fiiașcă; mulțumește onor. public pentru cinstea ce au arătat-o, prin asistarea la această manifestație a teologilor intelectuale și sentimentale ale teologilor.

Spre mângăierea și plăcerea tuturor, Esc. Sa la sfârșitul seratei în blânde cuvinte și înțelepte sfaturi, îndeamnă pe clerici, să se nisuiască spre idealul creștin, să se cultive și mai departe în artele frumoase ale muzicii și oratoriei, să-și înmulțescă armele științii, cari așa necesare sânt în lupta preotului român... Vii și entusiaste urale au însoțit acest cuvânt de indemnare, cari abia după depărtarea Escolenței Sale s'au stfârșit.

Precum întotdeauna așa și acum. serata a succed pe deplin. Dovadă, că societatea »Inocențiu Micu Clain« a teologilor, e conștie de scopul ei și de reputația bună ce și-a câștigat-o și în afară. Asemenea manifestări numai spre onoare, fală și incurajare le pot servi.

Prietenui.

Cronica zilei.

Sibiu, 4 Februarie n. 1901.

Memento. 6 Februarie: Aniversarea unirii principatelor române și jubileul Ligei culturale, în sala Ateneului din București. — Balul societății academice »Junimea« din Cernăuți, în localitățile societății filarmonice.

10 Februarie: Balul ce se va aranja în Merourea, în sala hotelului »La 3 Arabi«.

11 Februarie: Balul corpului profesoral dela gimn. superior fundațional din Năsăud, în sala de gimnastică a gimnasiunului.

12 Februarie: Jubileul de 50 ani al »Reuniunii fem. rom. din Brașov«.

Eminența Sa I. P. S. S. Domn archiepiscop și metropolit Ioan Mețianu v'a da mai multe prânzuri de gală, la cari sânt invitați notabilitățile bisericesti, politice și militare din Sibiu. Primul prânz a avut loc ieri, Duminecă în 21 Ianuarie (2 Febr.)

Dela »Reuniunea sodalilor români din Sibiu«. La fondul pentru acuirea unui local cu hală de vânzare pe seama »Reuniunii sodalilor români din Sibiu«, au mai contribuit cu câte 20 bani următorii elevi din cursul I. clerical din seminarul »Andreian«: G. Barescu, A. Bena, Al. Ciocăș, I. Cristea, M. Dăian, I. Demian, N. Duma, I. Dumitru, N. Fărcaș, I. Fodorean, N. Furnică, St. Gheșie, I. Ghiuruțan, V. Mateiu, I. Morariu, I. Oprean, M. Nicoară, A. Popa, S. Popa, I. Preda, D. Purece, I. Roman, V. Span, G. Vasu, V. Vereșiu, M. Vulc, B. Zaharia, S. Zăvoian. (Din nr. trecut a rămas neindus dl D. Borcia, cler. cursul II. și în locul dlui I. Balca, cl. curs. III. s'a publicat greșit I. Bulea, ceea-ce rectificăm).

Răscumpărare de feliicitări. Dl Dr. Ludovic Căto a contribuit la casina română din Oluj ca răscumpărare a feliicitărilor de Anul-Nou 1901, 3 coroane. Cu stimă: Gavril Karsai, cassar.

Parastas. Conform dispozițiilor luate de mai înainte de cunoscutul mare filantrop, dl Ioan Vișu, priv. în Sibiu, care și-a donat aproape întreaga avere, fiind încă în viață, spre scopuri de binefacere, s'a ținut în biserica gr.-cat. din Abrud în ziua de Sf. Ioan cu o deosebită solemnitate parastasul obișnuit pentru odihna răposatei soții și fiice a d-sale. Cu această ocaziune s'au distribuit haine de iarnă și prăjituri la 50 elevi și eleve dela școala de acolo.

Hymen. Aurel Chinteanu, teolog absolut și Alexandrina Sohorca, invitată cu toată onoarea la cununia lor, care se va celebra la 10 Februarie st. n. a. c. la 3 ore după amiază, în biserica gr.-cat. din Sângeorgiu-român.

Viriliștii români din comitatul Hunedoarei pe anul 1901. Dr. Ioan Mihu, avocat, Ioan Ștefănescu, antreprenor, Dr. Ștefan Erdélyi, medic, Petru Gligor, arh. de reg., Bucur Popoviciu, comerciant, Nicolae Vladu, apotecar, Dr. Aurel Munteanu, avocat, Todor Doboșiu, măcelar, Francisc Hosszu Longin, adv., Dr. Gavrilă Suiciu, adv., Aron Feier, proprietar, Manasie Iaru, preot, Aurel P. Barcianu, proprietar, Ioan Baciu, neguștor, Ștefan Șelariu, neguștor, Ioan Botean, preot, Ioan Stanciu, proprietar, Petru Șerbanu, proprietar, Ioan Dima jun., neguștor, Ioan Vulcu, neguștor, George Moldovan, proprietar, Ioșif Indrieș, proprietar, Ioan Cutean, proprietar, Nicolae Stoichiță jun., măcelar, Mihai Rimbașiu, proprietar, Dr. Alexandru L. Hosszu, avocat, Ioan Dugașiu, proprietar, George Baciu, neguștor, Nicolae Obedu, proprietar, Ioșif Petroviciu, neguștor, Mihai Dugașiu, proprietar, George Împărat, proprietar, Login Ardelean, proprietar, Aron Baicu, proprietar, George Nicoară, preot, Avram Teligrădean, proprietar. Sânt 253 viriliști. Cel dintâiu cu 6229 cor. 93 bani, cel din urmă cu 303 coroane 31 bani. Viriliști jidani sânt aproape la 50, brofi 3, baroni 4.

Jubileul camerei comerciale din Brașov. Camera comercială și industrială din Brașov și-a sârbat Sâmbătă jubileul seu de 50 de ani. Dela incidentul acesta s'a ținut în sala dela casa sfatului o ședință festivă și seara s'au întrunit membrii în hotel »Europa« la o masă festivă, în cercul cel mai restrâns.

Regele Italiei, Victor Emanuel, a primit din partea lui Loubet, președintele Republicii franceze, marea cruce a ordinului de onoare.

Un candidat înainte de vreme. »Drapelul« serie următoarele: Dl Simeon Blajovan, preot în Hodos, ne roagă să luăm notiță, că d-sa candidază serios pentru dieta din Budapesta cu program național în cercul Boșei. Sperăm, că dl Blajovan se va mai resgândi până la alegeri.

Necrolog. Subscrișii în numele lor și a nenumăraților consăngeți cu adâncă durere anunță răposarea preaiubitului și neuitatului părinte, socru, moș oarecând *Paul Papp*, a. d. on. v. archidiacon emerit al districtului protopopesc de Vasad, asesor consistorial, paroh gr.-cat. de Vasad etc., întemplat în 28 Ian. a. c. la 8 ore din zi, în anul 83 al vieții, 58 al profesiei și al fericitei căsătorii, provăzut cu sf. sacrameinte ale muribunzilor. Osemintele fericitului s'au așezat în cimiterul gr.-cat. din loc la 30 Ian. Misa pentru repausul adormitului s'a celebrat în 31 I. c. la 8 ore. Vasad, la 28 Ian. 1901. Maria Gramma ca soție. Maria Papp cu soțul Dem. Papp, Eleonora Papp cu soțul Aug. Egri și fam. Ana Papp v. d. Szilvasán, ca fiice și gineri. Emma Molnár v. d. Papp, ca noră, cu fiii și fiicele, ca nepoți. Victor Szeremi cu soția și fam. Georgiu Crețu cu soția și fam. Maria Crețu cu soțul și fam., ca nepoți și nepoate etc. Fie-i memoria binecuvântată.

Cu inima frântă de durere aducem la cunoștință încetarea din viață a mult iubitului nostru soț, tată, moș și socru *George Russu*, care în 2 Februarie a. c. la orele 3 dim., în vîrstă de 64 ani și în al 33-lea an al fericitei sale căsătorii și-a dat sufletul în mâna Atotputernicului. Rămășițele pămîntești ale defunctului s'au așezat spre odihnă vecinică în 4 Februarie, după rîtul gr.-or. Budapesta, în 2 Februarie 1901. Fie-i țîrîna ușoară! V. d. Iuliana Russu n. d. Murza, ca soție. Dr. George Alexici, v. d. Alexandra Nicorică n. d. Russu, Aurel Russu și Valeria Russu, ca copii. Jolanda Alexici n. d. Vig, ca noră și Ghiță, Dimitrie Alexici, ca nepot.

În școala de cadeți-artileristi (Artillerie-Cadettenschule) din Viena se primesc tineri în vîrstă de 14—17 ani, cari au terminat 5 clase de școală medie cel puțin cu suficient, sau 4 clase medii cu clasificare bună.

Calculii nesuficienți din limba latină și grecească nu se iau în seamă. Taxa școlară este 300 cor, pe an; pentru fii de militari e de 24 coroane; pentru fii de ofiieri în rezervă, de funcționari civili și militari, de membri din gloata neactivă sau eșiți din serviciu 160 coroane.

Toate celelalte cheltuieli le suportă statul militar.

Tinêrul primește în școala de cadeți-artileristi, în curs de 4 ani, o cultură științifică, ca și într-o școală reală superioară, și o educație militară, care îl califică pentru a intra în calitate de cadet în artileria ces. reg. și apoi ca ofiier să poată frecventa un institut de cultură militară superioară.

Cererile de primire sînt a se adresa direct la *Commando der Artillerie-Cadettenschule in Wien X.*, până la 15 August st. n.

Toate lucrurile și prescripțiile necesare, în ce privește esamenul de primire, etc. se află în *Aufnahmsbedingungen für den Eintritt in die k. u. k. Cadettenschulen*, care costă 40 bani.

Răspunsul dlui Earl Hatsboury, presidentul camerei lorzilor, la telegrama de condolență adresată de dl C. Borescu — presidentul senatului român — cu prilejul morții reginei Victoria a Marii-Britanii și împărăteasa a Indilor, este următorul: *»Președintele senatului Românesc. Escelență! Am onoare a vă comunica, că am primit telegrama Escelenței Voastre, care s'a cetit în camera lorzilor. La rîndul nostru aducem mulțumiri Escelenței Voastre și senatului pentru simpatia adresată de condolență, ce am primit cu prilejul morții veneratei și augustei noastre regine. Am onoare a vă informa, că am luat dispozițiuni de a se înscrie aceasta în procesul-verbal al camerei lorzilor. Sîni al Escelenței Voastre devotat.*

Hatsboury.

În zilele ziarului „Unirea” din Blaj. Sămbătă s'au împlinit zece ani dela înființarea organului confrăților noștri gr.-cat. *„Unirea”*. Din acest incident s'a celebrat o sf. liturgie în amintirea fondatorilor decedați, la care au luat parte mai mulți domni canonic, profesori de teologie etc. După serviciul divin membrii redacțiunii și proprietarii foii s'au prezentat la Esc. Sa Metropolitană, care cu multă bunăvoință i'a primit, dorind foii depline succese și în viitor spre binele bisericii și al neamului românesc. La orele 6 s'a dat un prânz festiv la locuința dlui A. C. Domșa, redactorul *„Unirii”*. Dorim confraterului nostru mulți ani de muncă rodnică națională.

„Cioclii presei.” Cu aceste cuvinte apostrofază un ziar din București pe toți acoi raportori de ziare, cari în mânia lor de a servi publicul cu noutăți sensazionale, nu se sfîșec a răspîndi în lume vești mincinoase cu intenția vîdită, ca să compromită și să facă neplăceri anunilor persoane din societate. S'a întemplat că 2 ziare bucoareșene au adus necrologul unui doctor și al unui avocat, ear' a doua zi au fost silite să declare, că au fost induse în eroare.

Mania de a seduce publicul cu scurături rătăcioase, deși în măsură mai mică, există și la noi. Acum doi ani unul din ziarele noastre a publicat un

raport întreg despre o pretinsă serată literară românească din Cluj. A doua zi redacția a trebuit să declare, că atât serata cât și persoanele, cărora li-se dase rol, sînt fictive. Tinerimea noastră universitară din Cluj scandalisată de acest lucru, a început să erueze pe păcătosul autor al raportului. Bănuiala a căzut asupra unuia dintre tineri, dar nu s'a putut constata nimic. Unora le face plăcere, de a înșina fîdantări și himene neesistente. Alții într'atîta își uită de sine, încît pentru a-și face haz de cineva, îi anunță chiar necrologul. Astfel un individ, al cărui nume nu l'am putut descifra, ne-a depeșat deunăzi, că dl T. B. S. s'a sinucis. Cel vizat a desmintit imediat știrea și noi am trebuit să rectificăm, că domnul respectiv vietește. Vorba e însă, că după noi au luat știrea și alte ziare, precum *„M. P.”* din Cluj, care scrie aprecieri lungi la moartea dlui Boca.

Nu putem trece la ordinea zilei peste astfel de deprinderi, fără a le reprobă cu toată energia. Aceste sînt simptome de corupțiune socială, de cari până acuma am fost sutiți noi Români de aici. Când cineva cu intenție abuzează de ospitalitatea unui ziar, dînd în vileag fleacuri și minciuni, manifestă poftă de a celi scandaluri și dispreț față de înalta misiune a presei. Aparițiunile acestora triste însă sînt urmările acelei școale nefaste, cari o fac cu atîta predilecțiune chiar unii pătimiși ziaristi ai noștri, cari zilnic își nutresc coloanele foii lor cu fleacuri și murdării. Omul care se laudă că ne-a dat aîntăul ziar — *risum teneatis* — acomodat priceperii țărînelui român și interesului lui — acesta este ciocul cel dîntău și mentorul tuturor ciocilor presei noastre de dincoace de Carpați. Noi avem credința Românului, că *cine sapă groapa altuia, oade însuși în ea* și cu ajutorul lui Dumnezeu așa vom scăpa de cioclii presei noastre.

Viitorul Waterloo. O carte interesantă, dar foarte curioasă a apărut în Anglia, sub titlul: *The coming Waterloo* (viitorul Waterloo). Autorul ei este căpitanul *Cairnes*. E vorba, dar numai vorba, că la anul 1903 Anglia are să bată zdrăven pe Franca și pe Rusia și că apoi îngămfată Britania are să stăpînească ucoatul și apa. Cartea deci nu e luată în serios, e numai vis și umor.

Proximu răboiu universal va fi în curînd la anul 1903, căci statele nu mai pot suporta sarcinile militare. La început se vor încăiera numai Anglia cu Franca. Puternica Britanie va nimici flota Franței. Atunci va păși Rusia pe teren în ajutorul Franței, ear' Germania și Austro-Ungaria se vor alătura la Anglia. Germanii și Austriacii vor pătrunde în Rusia. Alte 2 armate germane vor pleca în contra Franței. Într'aceea și armatele britice vor trece canalul aproape de Boulogne, la *Thérouanne* vor prăpădi pe Franzezii cu pantaloni roșii, silindu-i să ceară pace. *Thérouanne* are să fie al doilea Waterloo. Nici chiar ca roman nu are valoare acest produs fantastic al grandomaniei engleze.

Coroana regală engleză. Noul rege al Angliei și urmașii sei vor trebui să-și facă o coroană nouă, căci cea actuală, fiind fost făcută anume pentru defuncta regină, nu s'ar potrive pe capul unui bărbat.

Coroana valorează zece milioane de lei. Podoabele și petrele scumpe au fost luate din vechea coroană a lui George IV., care era prea grea pentru regina Victoria. În coroana reginei e un rubin mare, un zafir urias, 16 zafire mai mici, 4 rubine de mărime mijlocie, 1363 de briliante, 1273 briliante de culoare trandafirie, 147 diamante a jour, 4 mărgăritare estraordinare de mari și 273 mai mici.

Coroana e cuprinsă cu mătăși și încunjurată cu hermelin. Are patru pante în formă de cruce și pe fiecare pantă câte o cruce. Afară de această coroană de stat, Anglia mai are o coroană, mai puțin pompoasă. În Edinburg se găsește și coroana scoțiană, care datează deja din veacul XIV. și pe care mai în urmă a purtat-o Maria Stuart.

Vieța socială.

Serată teatrală împreună cu dans în Orăștie.

Reuniunea femeilor pie din Orăștie, a invitat la serata teatrală împreună cu dans, ce va aranja pentru scopul ei, Sămbătă, în 9 Februarie st. n. a. c., în sala hotelului *„Transilvania”* din Orăștie. Inceputul la 8 ore seara. Prețul de intrare. Locul I. 2 cor., locul II. 1 cor. 60 bani, locul III. 1 cor. 20 bani, parterele și galerie 1 cor., loja 10 cor. Bilete de intrare se află în prăvălia domnului S. Corvin jun. Programele se vor distribui la casă.

Convocări.

P. T. domni membri activi, fundatori și ajutători ai *„Reuniunii române de cântări din Seliște”*, se convoacă la ședința adunării generale ordinară pe Marți, în 12 Februarie a. c. n., la 2 ore p. m., în sala cea mare a școalei române greco-orientale din Seliște, pe lângă următorul

PROGRAM:

1. Raportul comitetului și propunerile acestuia.
2. Raportul cassarului și al arhivarului.
3. Înscirerea de membri noi.
4. Eventuale propuneri.

Din ședința comitetului *„Reuniunii române de cântări din Seliște”*, ținută la 25 Ianuarie 1901.

Nicolae Roman, Petru Giura, președinte, secretar.

Domni cuoțiști ai reuniunii de păstrare și de anticipare *„Corona”*, societate pe cote, prin aceasta se convoacă la *1-a adunare generală ordinară*, care se va ține la *Timișoara-Elisabetin*, la 10 Februarie st. n. 1901, înainte de amiază la 10¹/₂ ore, în localitatea institutului.

Obiecte de pertractare:

1. Raportul direcțiunii despre activitatea institutului pe anul 1900.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decidere asupra bilanțului și darea absolutului direcțiunii și comitetului de supraveghere.
4. Propunerea direcțiunii și decidera asupra întrebunțării profitului curat.

5. Alegerea a 4 membri în direcțiune pe termen de 2 ani, §. 33.

6. Alegerea a 5 membri ord. și 2 suplenți în comitetul de supraveghere pe timp de 3 ani, §. 44.

7. Eventuale propuneri.

8. Emitterea a doi cuoțiști pentru verificarea procesului verbal, luat în adunarea generală.

On. domni cuoțiști, cari voesc a participa la adunare cu vot decisiv în persoană sau prin plenipotențiat, sînt rugați a-și depune libelele lor de cote, și eventual documentul de plenipotență, cel mult până în 9 Februarie, 4 ore. d. m. la casa institutului.

Timișoara-Elisabetin, 15 Ian. 1901.

Direcțiunea.

NB. Încheierea socoților, aprobată din partea direcțiunii și a comitetului de supraveghere este pusă la vederea publică, în localitatea institutului, începînd cu datul de azi.

POSTA REDACȚIUNII.

Seliște. Rugăm a trimite statulele. **Blaj.** Noi n'am primit scrisoarea. **Sighisoara.** Nu împoartă, cine a scris, ci împoartă ce a scris și că cele scrise sînt adevărate.

La

Abonament lunar

pentru

Februarie st. vechiu

invitat

Administrația ziarului „TRIBUNA”

Raportul general

al comitetului central

al *„Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului”*, pe anul 1899.

(Urmare).

Cu dorința ferbinte de a îmbărbăta pe economii noștri la cultura *albanelor*, colegul nostru *Romul Simu*, invățător și stupar iscusit, a compus broșura *„Cartea stuparilor săteni”*, pe care Reuniunea edită-o, prin ea posibilă îi este ori-cui căștigarea de cunoștințe temeinice la întocmirea stupinelor.

Tovărășiile noastre agricole, întemeiate la insistența noastră în comunele: Seliște, Sebeșul-săsesc, Lancrăm, Gurariului, Roșia-săs., Săcădate, Avrig, Apoldul-român și Mohu au meritul de a fi contribuit la întruparea sîmînței de noi aruncate la diferitele întruniri agricole. Dacă în timpul din urmă nu sîntem în plăcută pozițiune de a semnală înființarea de nouă tovărășii, cauza este a se căuta în împrejurarea, că comisiunea economică comitatensă a sistat ajutoarele bănești, ce le imbia din fondul economic pentru acoperirea cheltuielilor considerabile, ce se rețer la înregistrarea prin tribunal a firmelor tovărășiiilor. Simțul de asociere și de ajutorare reciprocă de altfel nici el nu este

asa de viu cum ar fi de dorit la poporațiunea noastră.

Cu începere din 1894 atențiunea noastră îndreptată a fost și asupra *„Însoșirilor de credit sătești* după sistemul *Raiffeisen*», prin mijlocirea cărora se lucrează la *întărirea statornică a bunicii stări a comunelor și a locuitorilor lor.* Ele au chemarea a *îmbunătăți referințele membrilor în privința morală și materială*, a face întocmirile de lipsă în acest scop și mai cu seamă a *procurarea banii de lipsă pentru împrumuturi* la membri și a da ocaziune la căștigarea de dobânzi după banii, ce stau neîntrebunțări. Însoșiri de acest fel s'au înființat în comuna Roșia-săsească (în 1894); Apoldul-românesc (în 1895); Aciliu și Mohu (în 1897); Rêchita, Poplaca, Pianul-român (în 1898); și în Veștem (în 1899). În total 8 însoșiri.

Numêrul însemnat al însoșirilor înființate justifică pe deplin împlinirea unei necesități adînc simțite în literatura însoșirilor, prin scoaterea în tipar a compendiului *„Însoșirile de credit împreunate cu însoșiri de consum, de vânzare, de vieric, de lăptărie etc., și instrucțiunile trebuincioase.* Îndreptare practică pentru înființarea și conducerea acestor însoșiri de *F. W. Raiffeisen.* Traducere autorizată de *Dr. Aurel Brote*, director al băncii de asigurare mutuală *„Transilvania”*.

Premergînd acestea, sê ne fie permis

Onorabilă adunare generală!

a Vê raporta despre activitatea noastră în 1899 următoarele:

Dintre cele 8 întruniri agricole, proiectate de a se ține în cursul anului 1899 în comuna Topârcea, Pianul-de-jos, Bradu, Ilimbav, Țichindeal, Vale, Rêhau și Turnișor, din cauze independente de voința noastră, nu s'au putut ține decît în cele dintăiu 2.

La prima întrunire, ținută la 23 Aprilie n. (Duminea Floriilor), în comuna *Topârcea*, sub conducerea secretarului Reuniunii noastre, s'a vorbit despre însemnătatea tovărășiiilor agricole și în legătură cu acelea despre folosul mașinilor și uneltelor economice și în fine despre *„însoșirile de credit sătești sistem Raiffeisen”*.

A 2-a întrunire, s'a ținut la 5 Maiu n. (S. George), sub conducerea presidentului Reuniunii noastre în comuna *Pianul-de-jos*. Aici s'a vorbit despre cultura fînațelor, despre cultura pămîntului după comasare, cum și despre însemnătatea însoșirilor de credit sătești sistem *Raiffeisen*.

A 10-a expoziție de vite de prăsilă, împreună cu distribuie de premii în bani, avîndu-se în vedere și aranjarea expoziției de poame, s'a ținut la 26 Octomvrie n. aici în Sibiu. La această expoziție, pe lângă premiile de fl. 100, acoperite din fondul economic al comitatului nostru, am distribuit fl. 100, premii primite dela înaltul minister. Acludînd sub I. raportul juriului expoziției, ne împlinim plăcuta datoriță a aminti cu recunoștință la acest loc, că membrul pe viață al Reuniunii noastre, dl *Alexandru Lebu*, mare proprietar, a ținut să pună temelie fondului de premii pentru expozițiile noastre de vite, căruia i'a cedat premiile în valoare de fl. 40. — ce i's-au decernat pentru frumosele și bine îngrijitele sale vite.

Între rezultatele de căpetenie a muncii noastre se numără fără îndoială frumoasa expoziție de poame (a 3-a), aranjată aici în Sibiu în zilele din 22—29 Octomvrie n. 1899, care, mulțumită conlucrării tuturor factorilor competenți, se poate rangia din toate punctele de privire între cele mai reușite.

Apelul comitetului, adresat stimatelor doamne: *Otilia D. Comșa*, *Minerva Dr. Brote*, *Silvia Dr. Barcianu* și *Maria Dr. Crișan*, apoi d-șoarelor *Eleonora Borcia*, *Hortensia* și *Mina Cosma*, *Agnes Cristea*, *Alexandra*, *Eugenia* și *Aurelia Moga*, *Delia Olariu*, *Hortensia Penciu*, *Eugenia* și *Tinca Simonescu* — de a ne sta într'ajutor la aranjamentul celelalte afaceri înțetoare de expoziție — au aflat rêsunetul dorit. Doamnele și d-șoarele menționate cu o diligență de fer și cu o abnegațiune rară, au ostent în decurs de 2 săptămîni din zori de zi până seara tîrziu atît la aranjamentul expoziției, cît și ținînd casa la expoziție și la bufetul de d-lor înființat.

La un al 2-lea apel al nostru: d-șoarele *Aurelia* și *Olivia Bardosy*, *Lucreția Bența*, *Eufemia Catona*, *Dora Colbasi*, *Cornelia Decian*, *Mărioara Popescu*, *Felicia Rațiu* și *Eugenia Tăbăcariu*, au binevoit a primi asupra lor greaua misiune de a face onorurile casei și pe ciceronii expoziției. (Va urma).

Alătura de dame în ajutor ne-au mai stat, parte ținînd inspecția în sa-lele expoziției, parte la cassă, domni *Teodor Orlea*, *Vincețiu Orășan* și *Baptist Boiu*, funcționari consistoriali, *Vasile C. Osvadă*, administratorul *„Tipografiei”*, și elevii din secțiunea pedagogică a seminarului *„Andreian”*: d-nii *Vasile Mateiu*, *Ioan Pavel*, *Septimiu Popa* și *Nicolae Vasu*.

Suprainspectiunea la expoziție o a avut: presidentul *D. Comșa*, v.-pres.: *Dr. D. P. Barcianu*, secretarul *Victor Tordășianu*, membrii din comitet: *Pantaleon Lucața*, *Dr. Petru Șpan*, *Dr. I. Stroiă*, *Romul Simu* și *Emil Verzarîu*.

La decorațiuni bun serviciu ne-au făcut firmele comerciale *Petru Nedelcovici*, *Josef Goldstein*, *Rezsô Krasowsky* și *Teodor Popescu*, cari cu multă prevenire ne-au pus la dispoziție diferite covoare neapêrate la decorațiuni.

Încît privește însași expoziția, ea s'a deschis în mod sêrbătoresc *Duminea*, în 22, la orele 12 din zi prin presidentul nostru, asistat de întreg comitetul și damele amintite. La acest act sêrbătoresc între marele număr de asistenți au participat și *I. P. S. Sa* dl *Ioan Mețianu*, archiepp. și metr., *Ilustritatea Sa* dl *G. Thalmann*, comite-supr., *Il. S. Pâr.* vicar *Dr. Il. Pușcariu*, primarul orașului *Iosif Drotleff* și alții.

Raportul juriului, alăturat sub II. și datorit colegului nostru *Ioan Chirca*, ne luăm voe a-l întregi cu următoarele date: expoziția a avut 304 esponeți, dintre cari numai 14 cu locuința afară de comitatul nostru. Ea a fost cercetată de 3777 persoane. La invitarea noastră, adresată cătră 50 direcțiuni școlare, au participat la expoziție corporativ și sub conducerea învățătorilor respectivi: elevii școalei capitale din *Seliște* (150), ai școalei capitale din *Rêsinari* (150), ai școalei populare din *Șura-mare* (52), elevii școalei de aplicație de pe lângă seminarul *„Andreian”* (56), elevii școalei populare din *Suburbul-de-jos* (50), *Suburbul Iosefin* (43), din *Gurariului* (55), din *Veștem* (25), *Aciliu* (90), *Boiața* (23), *Orlat* (58), *Gusterița* etc., apoi corpul profesoral în fruntea elevilor școalei *„Asociațiunii”*; a Reuniunii femeilor române din Sibiu și elevile mănăstirilor de călugărițe din loc; elevii gimnaziilor de stat și ai celui evangelic, ai seminarului *„Andreian”*; membrii Reuniunii învățătorilor din districtul Sibiu etc., etc. Elevilor de școală pe lângă, că li-s'au lăsat aproape la toți intrare liberă la expoziție, li-s'au ținut și prelegeri asupra poamelor și obiectelor expuse.

Prin toate acestea, pe lângă că s'a servit cauza economilor noștri peste tot și s'a ridicat vaza noastră, dar' am făcut, așa credem, un bun și de neprețuit serviciu și educațiunii tinerimii noastre.

(Va urma).

Teatru orășenesc în Sibiu.

Direcțiunea *Leo Bauer*.

Marți, 5 Ianuarie n 1901.

CATO VON EISEN.

Comedie în 3 acte, de *Heinric Laube*.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiți în Sibiu.

La 4 Februarie n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: D-na *Ernst* din *Brașov*, *Fischer*, *Husenell*, din *Viena*, *Berger*, *Blau*, *Kaufmann*, *Szánto*, din *Budapesta*, comercianți.

Hotel „Meltzer”: *Böhm*, arîndator din *Galt*; *Borger*, cassar din *Cincu-mare*; *Korp*, controlor din *Cluj*; *Sterstedt*, privatier din *Eisleben*; *Fejêrdi*, cancelist din *Aiud*; *Simion*, director din *Deva*; *Luhovsky*, artist din *Lemberg*; *Tesitorio*, antreprenor din *Cluj*; *Gila*, preot din *Deva*; *Rastel*, invățător din *Rociu*; *George* din *Rêsnoav*, *Alcolescu* din *Rîmnice*, *Iridon* din *Apoldul-mare*, comercianți.

Pentru redacție și editură responsabil: *Andrei Baltes*. Proprietar: Pentru *„Tipografia”*, societate pe acțiuni: *Iosif Marschall*.

Prima fabrică de mobile în Sibiu

Fritz W. Elges,

Fabrica: strada Sărei nr. 37. Deposit: str. Cisnădiei nr. 30. Telefon 37. Telefon 46.

Cel mai mare stabiliment de mobile pentru

SALON, REFECTOR, DORMITOR.

Nu mai fabricate proprii, în tot felul de stil, sau după desemnuri.

Aranjează locuințe întregi.

Specialist pentru lucrări bisericesti orientale:

fruntare, altare, străni, pictură bisericască etc. etc.

Mobilier pentru școli și aranjament intern pentru bisericile noue.

Primește lucrări pentru edificii și montări de localuri, hoteluri, cafele, decorațiuni de tot felul etc.

Liferant al căilor ferate ungare.

Din editura „Tipografie”, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei”.

- 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș, elegant. Un exemplar 80 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipéruș Pétru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcălă și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 30 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 bani.
9. Fica a nonș mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din giulul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojuna Némceová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ion. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picloare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Gevrey. Un exemplar 16 bani.
19. Ceanșoaca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un peștor îndărănic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 8 bani.
21. Cristenul meu Vântură-Teară. Din novelele celtice ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Săpătoroarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.

Ilustrații românești!

Cărți postale

ilustrații românești

„...toate 'n tot Frumoase cât eu 'nici nu pot Mai frumoase să 'mi socot — Cu mintea mea”

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia”,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabatul potrivit.

Tipuri admirabile.

Publicare de licitație.

La 23 Februarie 1901 n., la 10 ore a. m. se vor vinde prin licitație publică în cancelaria oficiului comunal din Cornățel următoarele realități:

1. Un complex de 40 jug. catastrale arător și fânaș, comasat, cl. I., în nemijlocită apropiere de comuna Cornățel și în legătură cu grădini, curte spațioasă, și edificii de locuit și de economie, potrivite și pentru întreprinderi industriale. Prețul strigării 32000 cor.

2. O casă de locuit în intravilan, cu curte și grădină spațioasă. Prețul strigării 3000 coroane.

3. Un local de cărcimă, cu frecvență mare, cu dreptul de licență pentru beuturi, trafic de tutun și sare, situat lângă drumul comitatens Sibiu—Nocrichiu, în depărtare de 1/2 chilom. de comuna Cornățel, cu curte spațioasă, grădină și supraedificătele necesare. Prețul strigării 8000 coroane.

Licitanții vor avea să depună un vadiu de 10% din prețul strigării, înainte de licitație.

Prețul cumpărării se poate solvi sau întreg în termen de 30 zile dela cumpărare, fără interese. — sau în 3 rate anuale egale până la 15 Decembrie n. a fiecărui an, cu începere din anul curent, pe lângă interese de 6%.

Vadiul se va detrage din rată ultimă. Venzătorii își rezervă dreptul de a alege între cei trei plus oferanți.

Realitățile sus amintite nu se vor vinde sub prețul strigării. Informațiuni detaliate se pot primi dela Vasile Crișan, notar cercual în Cornățel, p. u. Hortobágyfalva, comitatul Sibiu.

Un tinér român

în etate de 32 ani, cu existența sigură, dorește a face cunoștințe serioase cu atare gentilă sau tinéră veduvă, bună economică, cu o avere de 10.000, sub adresa Seriosu, post-restante Hätzseg.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, cuprinzând unele date dela întemeierea ei până la 31 Decembrie 1899 publicat de Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

„Tipografia”, societate pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului pe anul comun 1901.

Prețul 40 bani + 10 bani porto. Venzătorilor li-se dă rabatul convenit

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text. Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu”

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un frântăș învățător, stupar priceput. Este tractată pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă ca deosebire ca premiu pentru școlile noastre de tot social.

Se vede la Librăria W. Krafft.

Deschidere de prăvălie.

Mare deposit pentru sezonul de primăvară de stofe de tot felul pentru îmbrăcăminte de bărbați și copii. Stofe de modă străine și indigene, flanelă, țoale de cai, postav de halina, postav pentru biliard, lână de oaie ș. a.

Croitorie proprie.

Hainele se fac după comandă prompt și pe plac. Prețuri moderate. — Serviciu bun.

P. Gottfriedt, strada Cisnădiei 24.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeara a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Iancu, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Muręșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sânt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, isvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei. Toate ziarle noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română”, scrie între altele: „Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într'adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului» a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce 'i-se dau cu privire la: pasapoarte, țiguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ (Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE) stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De Tormay Béla.

Ediția II. revizută — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.

Din editura „Tipografie”, soc. pe acțiuni în Sibiu.

- Arghir și Elena, o istorie frumoasă în versuri cor. —30
Art. de lege XXI și XXIII. ex. 1886. Despre instrucțiuni și despre procedura disciplinară » —50
Art. de lege XXII. ex. 1886. Despre comune » —80
Aluășiu Gavrilă, Societăți de cumpătare, îndreptar pentru înființarea lor după modelul »Societății de cumpătare» » 1.—
Brote Eugen, Ținerea vitelor » —24
Trifoiul » —20
Costan T., Aur, novelă » —30
Ducă G. P., Savitri, povestire indică din Mahabharata » —30
Ebers Georg, Homo sum, roman tradus de Mugur » 1.60
Îndreptar practic în economia rurală de mai mulți pre. oți » 1.40
Leonat și Dorofata, vorbire de glume în versuri » —20
Nordau Max, Naționalitatea, studiu » —40
» Reprivity din Paradoxe sociologice » —40
Ordonanțele ministeriale pentru introducerea legii comunale (Art. XXII. din 1886) » —10
Rusu-Șirianu I., Moara din vale, 8 novele » 1.40
Simtion T., Păcate Domnești, novelă orig. » —60
Simu R., Monografia comunei Orlat » —50

Celor-ce cumpără un număr mai mare de esemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul convenit.

Se află de vânzare în librăria W. Krafft în Sibiu.